

Матеріали XIV міжнародної науково-практичної конференції
«Сучасні проблеми менеджменту»

управлінських рішень даний спосіб управління ризиками значно скорочує ймовірність його настання.

Таким чином, робота з виявленим джерелом ризику, тобто визначення його характеристик, можливої динаміки розвитку та розробка рішень щодо його мінімізації, являє собою оптимальний підхід до ефективного управління екологічними ризиками.

Список літератури

1. Дикань В.Л. Розвиток еколого-економічного управління на підприємствах України в умовах євроінтеграції : монографія / В.Л. Дикань, І.В. Токмакова. – Х. : УкрДАЗТ, 2008. – 150 с.

2. Мельник Л.Г. Екологічна економіка: підруч. / Л.Г. Мельник. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2006. – 367с.

3. Основы экологии и природопользования: учеб. пособ. / В.Л. Дикань, А.Г. Дейнека, Л.А. Позднякова, И.Д. Михайлов и др. – Х. : ООО «Олант», 2002. – 384 с.

**ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ ЙОГО ПОДАЛЬШОГО
РОЗВИТКУ**

Парубець В.В., магістрант

*Білявський В.М., канд. екон. наук, доц. кафедри МЗЕДП
Національного авіаційного університету, м. Київ*

На сучасному етапі розвитку ринкової економіки стає зрозумілим, що підвищення конкурентоспроможності підприємства і національної економіки, є необхідною умовою для інтеграції країни до глобальної економіки [1]. Тому, топ-менеджменту підприємства слід постійно працювати над підвищенням його конкурентоспроможності, тобто досліджувати питання впливу внутрішніх і зовнішніх факторів на підвищення конкурентних переваг [2].

Необхідно відзначити, що під оцінкою конкурентоспроможності підприємства слід розуміти аналіз результатів його конкурентної боротьби. На наш погляд, наріжним завданням в управлінні підприємством є відстеження і оперативна реакція на запити споживачів. Наразі, для досягнення високої конкурентоспроможності менеджменту підприємству слід не лише знати потреби споживача, але і досліджувати всі можливі фактори, які, в подальшому, можуть чинити прямий або опосередкований вплив на діяльність суб'єкта господарювання, а також визначати важливість цих факторів.

Матеріали XIV міжнародної науково-практичної конференції
«Сучасні проблеми менеджменту»

Як відомо, фактори прямого впливу безпосередньо впливають на господарську діяльність підприємства. До таких факторів належать: споживачі, постачальники, конкуренти, реалізація законодавчих актів, які впливають на діяльність суб'єкта господарювання безпосередньо.

Заслужують на увагу, дослідження зовнішніх факторів непрямого впливу, які не чинять прямого впливу на господарську діяльність підприємства, але, тим не менш, позначаються на її роботі. До таких факторів відносяться: економічне оточення, яке характеризується станом економіки і розвитку країни, оскільки вони впливають на формування попиту на ресурси, товари і послуги; політичне оточення, відноситься до факторів державного і законодавчого рівня: податкових, банківських, патентного законодавства, грошово-кредитної політики тощо; технологічне оточення, відноситься до науково-технічного розвитку; соціально-культурне оточення, відноситься до демографічного стану в країні, регіоні, відносинами підприємства із місцевим населенням тощо; міжнародне оточення, відноситься до економічної, політичної, маркетингової, соціокультурної, екологічної ситуації в світі. Розглянувши вплив зовнішнього середовища на конкурентоспроможність підприємства, необхідно зосередити увагу на впливі внутрішніх факторів.

Як відомо, ці фактори – майже повністю визначені менеджментом підприємства. До внутрішніх факторів, відносяться: конкурентоспроможність виробленої продукції; якість продукції та послуг; наявність ефективної маркетингової стратегії; рівень менеджменту та управління персоналом; рівень ефективності організаційної структури та науково-технічний прогрес.

На основі вищезазначеного можна зробити висновок, що на конкурентоспроможність підприємства впливає низка факторів [3]. Залежно від галузі його функціонування, ступеня інтегрованості, вибору пріоритетних напрямів у дослідженні конкурентоспроможності доцільно обирати будь яку систему факторів підвищення конкурентоспроможності підприємств. Важливим є розуміння того, що за ефективного управління кожен фактор може сприяти формуванню додаткових конкурентних переваг, тому важливим є визначення інструментарію і напрямів управління вищезазначеними факторами. Враховуючи те, що питання підвищення конкурентоспроможності підприємства набуває дедалі більшої актуальності, на наш погляд, необхідно детальніше проаналізувати процес її формування, маркетингове середовища та фактори, що впливають на ефективну діяльність підприємства.

Список літератури

1. Білявський В.М. Формування євроінтеграційних пріоритетів в контексті збільшення конкурентоспроможності економіки України / В.М. Білявський // Актуальні проблеми економічного розвитку України в умовах інтеграції: досягнення та проблеми: матеріали Всеукр. наук.-практ. интерн.-конф. — Х.: Укр. інжен.-педаг. акад., 2016. — С. 157–159.
2. Білявський В.М. Інноваційна діяльність як інструмент підвищення конкурентоспроможності підприємства / В.М. Білявський, Ю.В. Білявська // Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні: матеріали VIII міжнар. наук.-практ. конф. — К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. — С. 30–31.
3. Литвиненко Л.Л. Бенчмаркінг як інструмент підвищення конкурентоспроможності та розвитку лідерського потенціалу вітчизняних підприємств / Л.Л. Литвиненко, Т.О. Ярошенко // Економіка. Фінанси. Право. — 2016. — № 4/2. — С. 25–28.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

*Паун Н.В., Буцик В.О., магістранти
Олейникова О.О., старший викладач кафедри менеджменту
Одеського національного політехнічного університету*

Розвиток національного страхового ринку на сучасному етапі відбувається в умовах підвищення зацікавленості юридичних і фізичних осіб в захисті своїх майнових інтересів, розвитку ринку фінансових послуг і формування національної системи іпотечного кредитування, впровадження системи недержавного пенсійного забезпечення. З іншого боку стримують розвиток ринку страхових послуг – недосконалість захисту прав споживачів страхових послуг і вузька клієнтська база страховиків. Страхування поки не стало невід'ємною частиною ринку, що розвивається. Основний тягар витрат по ліквідації наслідків природних і техногенних катастроф лягає на державний бюджет. Можливості національних страхових компаній відшкодувати значні страхові ризики (екологічні, атомні, індустріальні, транспортні) залишаються низькими. Компанії не мають достатнього досвіду в проведенні цих видів страхування [1].

Можна виділити наступні проблеми страхового ринку України:

1. Проблеми економічного характеру:
 - низький платоспроможний попит фізичних і юридичних осіб на страхові послуги;